

ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ವಿಯಾಲ್ ಗಾಯನ ಪ್ರಕಾರವು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವ ದ್ವಿಪದ್ರೋ ಗಾಯನ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತದಿಂದ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಾ, ವಿಯಾಲ್, ರುಮ್ಮಿ, ದಾದ್ರಾ, ಕಂಡ್ರಿ ಹಾಗೂ ಒಪ್ಪು ಅರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಯನ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಂಡೀರಿಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುಗಳಾದವು. ದ್ವಿಪದ್ರೋ ಗಾಯನವು ಧೀಮೂತ ಹಾಗೂ ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾಯನ ಶೈಲಿಯಾದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ನೇಹಿತಿ ಮತ್ತು ರಾಜಾಶ್ರಯ ಎಡಿದ ರಾಜರನ್ನು ಹೊಗುಳವ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರೆ, ಖ್ಯಾಲ್ ಗಾಯನದ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನದ ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕಲಾವಿದರ ಶ್ರೀಯವಾದ ಗಾಯನವಾಯಿತು. ದ್ವೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಕಂಠಸಿಗಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಮಾಡಿದಂತಿದ್ದ ವಿಯಾಲ್ ಮತ್ತು ರುಮ್ಮಿ ಗಾಯನ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಗುಲಾಂ ಅಲ್ಲ ಖಾನ್ ಅವರು ಪರಿಕಾರಮಾರ್ಪಿಯಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡರು. ರುಮ್ಮಿಯ ಗಾಯನ ಪ್ರಕಾರದ ಬೋಲ್ ಬನಾವ್ ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುರಿದು ಕಡೆಮೆ ಶ್ರಮ ಬೇಡುವ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಮಯ ಧ್ವನಿ ಮಾಥ್ರಾಯದ ಮೂಲಕ ಸಂಗೀತದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು(ನೋಟ್) ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ದಾರಿ ದೇವವಾದರು. ಈ ಪ್ರಯೋಗವವನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಿದೇವಿ ಮತ್ತು ಬೇಗಂ ಅಖ್ಯಾರ್, ಪ್ರಭಾ ಅತ್ಯೇ, ಕೀರೋರಿ ಅಮೇಣಕರ್ತಾರಂತಹ ಮೇರು ಕಲಾವಿದೆಯರು ಇನ್ನಮ್ಮೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ ರುಮ್ಮಿ ಗಾಯನ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದರು.

ಅರತ್ತನಾಲ್ಲನೆಯ ವರ್ಯಾಖ್ಯಾನವರಿಗೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ತತ್ತ್ವ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಲಾಂ ಅಲ್ಲ ಖಾನ್ ಅವರು 1966ರಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವಾಯಿಗೆ ತಂತ್ರಾದರು. ತಮ್ಮ ದ್ವೇಹಿಕ ತೊಂದರೆಯ ನಡುವೆಯೂ ತಮ್ಮ ಕೀರಿಯ ಪ್ರತಿ ಮನುವಾರ್ಥ ಅಲ್ಲಿ ಖಾನ್ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಂಡೀರಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು 1968ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 23ರಂದು ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿಜಾವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬೀರ್ ಬಾಗ್ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳಿಧಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತವು ತನ್ನ ಇತಿಹಾಸದ್ವಾರ್ಕಾ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಮತ್ತು ಭಾವ ಇವುಗಳ ಗಡಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಭವ್ಯವಾದ ಮನುಕುಲದ ಶ್ರೀಯ ಸಂವಹನದ ಭಾವದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಂತಹ ಹರಿದು ಬುದಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರೌಷಷಕರು, ಕಲಾವಿದರು ಒಹುತೇಕ ಮಹಿಸ್ಯಂ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರೆಂದೂ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಜಾತಿಯ ಸರಪಳಿಯಿಂದ ಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಾವುಪ್ರದರ ಸಾಹು ಮಹಾರಾಜಾನ ಅಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಉಸ್ತ್ರಾದ್ ಅಲಳ್ಳದಿಯಾ ಖಾನ್ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೇಳ್ಳಿ ಎಡ್ಡು ಅಲ್ಲಿನ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇಗುಲದ ಗಭರಗುಳಿಯ ಎದುರು ಕುಳಿತು ವ್ಯೇ ಮರೆತು ಭಜನ್ಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಹನಾಯಿ ವಾದಕ ಉಸ್ತ್ರಾದ್ ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಖಾನ್ ರಗು ಮತ್ತು ಸೋದರಮಾವ ಅಲಳ್ಳ ಭಕ್ತ್ ಖಾನರು ಬೇಳಿಗಿನ ಇದು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೂರದ ಮಹಿಸ್ಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಭರತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಧನಿಗಳಿಗೆ ಕಿರಿಗೊಂಡೆ ವಾರಣಾಸಿಯ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಸ್ವಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶಹನಾಯ್ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಇತ್ಯೇ ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಖಾನರಿಗೆ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ತಟದಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲಾಚಿ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇಂಹಕ್ಕೇ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಸೀತಾರ್ ವಾದಕ ಪಂಡಿತ್ ಅಲಳ್ಳವುದ್ದಿನ್ ಖಾನರು ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ